

at det aldeles ikke betaler sig at føde en Hest op til Salg til Eksport. Naturligvis er det rimeligt, at man her i Landet sørger for at opdrætte de Heste, man har Brug for; men det viser sig Aar efter Aar, at man i mange Bedrifter staar med Heste, som man vil have afsat, men man krymper sig ved at sælge dem for de 500—600 Kr., der bydes for dem. Jeg mener heller ikke, at det i en Tid som den nuværende, da vi befinder os i en Krise, er heldigt, at ret mange slaar ind paa en Produktion, som ikke betaler Foderet. Det bliver paa en Maade „Rotter“, ligesom jeg sagde om de Køer, der gav for lidt Mælk. Det er „Rotter“ i Besætningen, som man skal have ud. Det urentable skal skæres bort, det har vi ikke Raad til; vi har ikke Raad til den Luksus at opdrætte Heste, som ikke er det Foder værd, de har fortæret.

Jeg vil i samme Forbindelse sige, at der er megen Misstemning ude i Landet, og det er kedeligt at se paa, at den ene Landbruger efter den anden staar paa Fallittens Rand, fordi de ikke kan faa Orden i deres Pengesager. De har for store Renter at svare. Jeg ved godt, at der er vedtaget en Akkordlov, men den virker ikke saaledes, at vi kan redde disse Mennesker. Det, der kunde redde dem, var, hvis der fra Statens Side kunde stilles nogle Midler til Raadighed, og det er det, de forskellige Foreninger, der oprettes rundt omkring i Bondelandet, tager Sigte paa; i alt Fald ovre i Vestjylland oprettes der Foreninger her og der for om muligt at faa et lille Bidrag fra Statens Side til Mildnelse af den Krise, som Landbruget befinder sig i. Jeg tillader mig at henlede saavel den højtærede Ministers som det høje Tings Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg tror, det vilde være en god Gerning at gøre, hvis man kunde finde en Vej til at mildne Krisen for de Landmænd, som ellers er dygtige og arbejder det bedste, de formaar. Jeg tror nemlig ikke, det er godt, at Landbrugerne forlader deres Ejendomme en masse. Jeg mener, det vil være vanskeligt at finde Folk, der er fuldt ud kvalificerede til at optage Arbejdet igen. Jeg ved godt, at man kan henkaste, at saa kommer der andre til, men vi, som hører til den ældre Landbostand, ved jo, hvor mange Aar vi har brugt til at komme ind i alle Forhold, saa vi var i Stand til at drive et Landbrug rentabelt. Man kan ikke forlange, at de unge og uprøvede allerede skal være saadan inde i alle Forhold, selv om de har arbejdet i Landbrugets Tjeneste; det er først, naar

man selv faar Ansvaret, at man opdager, hvor Skoen trykker.

Jeg vil haabe, at den Nedsættelse, der her skal finde Sted, ikke vil svække det Arbejde, der gøres for at fremme Husdyravlen og Husdyrbruget her i Landet. Da der er bebudet Nedsættelse af et Udvalg, skal jeg slutte hermed og anbefale Forslaget til velvillig Behandling i Udvalget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det fremgaar af de faldne Udtalelser, at man fra alle Sider anser det for ønskeligt, at dette Forslag nyder Fremme her i Tinget, og jeg kan kun takke de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed Forslaget saaledes er blevet modtaget. Der er formentlig ikke Anledning til i synderlig Grad at forlænge denne Debat, da der er Enighed om Hovedlinierne i Forslaget og Enighed om, at det bør fremmes. Hvis man ønsker at nedsætte et Udvalg — hvad jeg i Betragtning af Forslagets Betydning ikke kan finde urimeligt, og hvad det heller ikke er min Opgave at udtale mig om —, er jeg villig til at deltage i de eventuelle Forhandlinger i et saadant kommende Udvalg. Selv om jeg i og for sig maa erklære mig enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) i, at det vilde være ønskeligt, om Forslaget kunne fremmes uændret, efter at man nu i Folketinget har behandlet det saa længe og med saa stor Omhu drøftet alle Enkeltheder, skal jeg gerne deltage i Overvejelser af, hvorvidt der kan indføres yderligere Forbedringer. Dog maa jeg med Hensyn til Forøgelse af Bevillingerne — det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) har jo peget paa visse Punkter, hvor Bevillingerne er særlig karrige, og jeg skal ikke modsige det ærede Medlem i saa Henseende — meget indtrængende henstille, at man, hvis man her i Tinget ønsker at foretage Forhøjelser, saa ogsaa finder Muligheder for Besparelser, saa at det samlede Resultat — det fremgik ogsaa af det ærede Medlems Udtalelser, at det var hans Hensigt — ikke forrykkes. Jeg har den Tillid til det høje Landsting, at man her i hvert Tilfælde ikke paa Forhaand vil bestræbe sig for at forringe de Besparelserforanstaltninger, som det er Regeringens Opgave at søge gennemført. Jeg beder om, at man holder det Synspunkt for Øje under en kommende Udvalgsbehandling af Forslaget.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (P. C. Petersen), der talte paa Socialdemo-